

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

From
יציאת מצרים
to
מתן תורה:
A Chronological Timeline

Rabbi Elchanan Adler
February 4, 2018 • י"ט שבט תשע"ח

https://he.wikipedia.org/File:Exodus_map_Hebrew.jpg

NISSAN 2448

Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Shabbos Kodesh
				15 Nissan יציאת מצרים	16 Nissan	17 Nissan
18 Nissan	19 Nissan	20 Nissan	21 Nissan שירת הים	22 Nissan	23 Nissan	24 Nissan
25 Nissan	26 Nissan	27 Nissan	28 Nissan	29 Nissan	30 Nissan	

IYAR 2448

Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Shabbos Kodesh
						1 Iyar מרה (?)
2 Iyar	3 Iyar	4 Iyar	5 Iyar	6 Iyar	7 Iyar	8 Iyar מרה (?) אילם (?)
9 Iyar	10 Iyar	11 Iyar	12 Iyar	13 Iyar אילם (?) דפקה (?)	14 Iyar	15 Iyar הגיעו למדבר סין (אלוש)
16 Iyar התחיל המן לרדת	17 Iyar	18 Iyar	19 Iyar	20 Iyar	21 Iyar לחם משנה	22 Iyar שבת ראשונה (?)
23 Iyar רפידים (?)	24 Iyar	25 Iyar	26 Iyar	27 Iyar	28 Iyar	29 Iyar נסעו מרפידים (?)

- במרה נצטוו על השבת
- מחלוקת אמוראים האם נצטוו במרה אתחומין (תוס' = הוצאה)
- נפקא מינה ממחלוקת זו – האם נסעו מרפידים לסיני בשבת

SIVAN 2448 - VERSION 1 (R. Yosi)

Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Shabbos Kodesh
1 Sivan	2 Sivan	3 Sivan	4 Sivan	5 Sivan	6 Sivan	7 Sivan
נסעו מרפידים (?) הגיעו לסיני						שמיעת עשרת הדברות

SIVAN 2448 - VERSION 2 (Rabanan)

Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Shabbos Kodesh
30 Iyar	1 Sivan	2 Sivan	3 Sivan	4 Sivan	5 Sivan	6 Sivan
רפידים	הגיעו לסיני			סיפור ז' מצוות ושל מרה, כתיבת ספר ברית (רש"י)	בנין המזבח הקרבת קרבנות כריתת ברית (רש"י)	שמיעת עשרת הדברות
7 Sivan						

1) שמות פרק יב

(א) ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר: (ב) החדש הזה לכם ראש חודשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה: (ג) ודברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש ששה לבית אבת ששה לבית: (ו) והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים: (ז) ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בזה: (ח) ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מררים יאכלהו: (ט) ויסעו בני ישראל מרעמסס ספטה כשש מאות אלה וגלי הגברים לבד מטף:

2) במדבר פרק לג

(א) אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן: (ב) ויכתב משה את מוצאייהם למסעיהם על פי ה' ואלה מסעיהם למוצאייהם: (ג) ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחירת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: (ד) ומצרים מקברים את אשר הכה ה' בהם כל בכור ויבאלהיהם עשה ה' שפטים: (ה) ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחננו בספת: (ו) ויסעו מספת ויחננו באתם אשר בקצה המדבר: (ז) ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחננו לפני מגדל: (ח) ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחננו במרה: (ט) ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחננו שם: (י) ויסעו מאילם ויחננו על ים סוף: (יא) ויסעו מים סוף ויחננו במדבר סין: (יב) ויסעו ממדבר סין ויחננו בדפקה: (יג) ויסעו מדפקה ויחננו באלוש: (יד) ויסעו מאלוש ויחננו ברפידים ולא היה שם מים לעם לשתיים: (טו) ויסעו מרפידים ויחננו במדבר סיני:

3) שמות פרק טו

(כב) ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים: (כג) ויבאו מרתה ולא יכלו לשתיים מים ממרה כי מרים הם על בן קרא שמה מרה: (כד) ויבאו אילמה ושם שתיים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחננו שם על המים:

4) שמות פרק טז

(א) ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים:

(ד) וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה הֲנִי מְמַטֵּיר לָכֶם לַחֵם מִן הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם וּלְקַטוּ דְבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנִסְנוּ הַיֵּלֶף בְּתוֹרָתִי אִם לֹא: (ה) וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר יִבְיָאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם: (ו) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בִּקּוֹר: (ז) וְלֹא שָׁמְעוּ אֵל מֹשֶׁה וַיּוֹתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בִּקּוֹר וַיָּרֶם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: (ח) וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר אִישׁ כַּפִּי אֶכְלוּ וְחֵם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמַס: (ט) וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקַטוּ לַחֵם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הַעֲמֹר לְאֶחָד וַיִּבְאוּ כָּל נְשִׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה: (י) וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' שְׁבִתוֹן שְׁבֵת קֹדֶשׁ לֵה' מִחֹר אֶת אֲשֶׁר תֹּאפּוּ אִפּוֹ וְאֶת אֲשֶׁר תִּבְשְׁלוּ בְשָׁלוֹ וְאֶת כָּל הָעֵדָף הַנִּיחֹ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֶּקֶר: (יא) וַיִּנְיִחוּ אֹתוֹ עַד הַבֶּקֶר פֶּאֶשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא הִיָּתָה בּוֹ: (יב) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶכְלָהוּ הַיּוֹם כִּי שְׁבֵת הַיּוֹם לֵה' הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֶהוּ בְשִׁדָּה: (יג) שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֶהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבֵת לֹא יִהְיֶה בּוֹ: (יד) וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן הָעָם לְלֶקֶט וְלֹא מִצָּאוּ: (טו) וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה עַד אָנָּה מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרָתִי: (טז) רָאוּ כִּי ה' נָתַן לָכֶם הַשְּׁבֵת עַל כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לַחֵם יוֹמִים שְׁבוּ אִישׁ תַּחֲתָיו אֵל יֵצֵא אִישׁ מִמְקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: (יז) וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

5 רמב"ן שמות פרק טז פסוק א

ויסעו מאלים ויבאו וגו' אל מדבר סין - אחז הכתוב דרך קצרה, כי בנסעם מאילים חנו על ים סוף, ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין (במדבר לג יא), כי המדבר הזה גדול, מגיע מאלים ועד סיני, וכאשר נסעו מאלים חנו על ים סוף במדבר ההוא, ונסעו משפת הים ונכנסו בתוך המדבר ועשו בו מסעות דפקה ואלוש (שם יב יג), ויסעו מאלוש אשר הוא במדבר סיני ויחנו ברפידים (שם יד). ועל דעת רבותינו (שמו"ר כה ה) היה דבר המן באלוש, כי בראותם שהיו חונים ונוסעים וחנונים במדבר בדפקה ואלוש ולא יצאו ממנו פחדו ונתרעמו, וזה טעם וילונו במדבר, כי לא היתה תלונה ביום בואם שם רק בהיותם במדבר:

6 שמות פרק יז

(א) ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי ה' ויחנו ברפידים ואין מים לשאת העם: (ב) ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסתם את ה' לאמר הַיֵּשׁ ה' בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין: (ג) וַיִּבֹא עֲמֶלֶק וַיִּלָּחֶם עִם יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִים: (ד) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵל יְהוָה שְׁעָרְךָ בְּחַר לָנוּ אֲנָשִׁים וַיֵּצֵא הַלָּחֶם בְּעַמְלָק מִחֹר אֲנָכִי נֹצֵב עַל רֹאשׁ הַגְּבֻעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי:

7 סדר עולם רבה פרק ה

ובאלוש נתנה להם השבת, ושם עשו שבת ראשונה, שנאמר וישבתו העם ביום השביעי. באחד בשבת בכ"ג באייר נסעו מאלוש ובאו להם לרפידים, ושם נתנה להם הבאר ונלחמו עם עמלק ושם עשו שבת שניה, נסעו מרפידים ובאו להן למדבר סיני

8 שמות פרק יט

(א) בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני: (ב) ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד הַהָר: (ג) ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר פה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: (ד) אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על פנפי נשרים ואבא אתכם אלי: (ה) ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מפל העמים כי לי כל הארץ: (ו) ואתם תהיו לי ממלכת פהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: (ז) ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו ה': (ח) ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה וישוב משה את דברי העם אל ה': (ט) ויאמר ה' אל משה הגה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל ה': (י) ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: (יא) והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני: (יב) והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בקר ונגע בקצהו כל הנגע בקר מות יומת:

(יג) לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה ירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשף היכל המה יעלו בקר: (יד) וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם וכבסו שמלתם: (טו) ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: (טז) ויהי ביום השלישי בהית הבקר ויהי קלת ויבקר ויענן כבוד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: (יז) ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר:

(יח) וְהָרַסוּ עֵשֶׂן כָּלֹּ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו ה' בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֵשֶׂן כְּעֵשֶׂן הַכֹּבֵשֶׁן וַיִּחַרְדוּ כָּל הַהָר מְאֹד: (יט) וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֹזֵק מְאֹד מִשֶּׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל: (כ) וַיִּרְדּוּ ה' עַל הַר סִינַי אֶל רֹאשׁ הַהָר וַיִּקְרָא ה' לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ הַהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה: (כא) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בְּעַם פֶּן יִהְרָסוּ אֶל ה' לְרֵאוֹת וַנִּפְּל מִמֶּנּוּ רַב: (כב) וְגַם הַפְּהִנִים הַנִּגְשִׁים אֶל ה' יִתְקַדְּשׁוּ פֶן יִפְרָץ בְּהֵם ה': (כג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל ה' לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלֹת אֶל הַר סִינַי כִּי אַתָּה הַעֲדַתָּה בְּנוֹ לֵאמֹר הַגְּבַל אֶת הַהָר וְקִדְּשָׁתוּ: (כד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי ה' לֵךְ רֵד וְעֲלִיתָ אִתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַפְּהִנִים וְהָעָם אֶל יִהְרָסוּ לַעֲלֹת אֶל ה' פֶּן יִפְרָץ בָּם: (כה) וַיִּרְדּוּ מֹשֶׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם:

9) רש"י שמות פרק יט

(א) ביום הזה - בראש חודש. לא היה צריך לכתוב אלא ביום ההוא, מהו ביום הזה, שיהיו דברי תורה חדשים עליך כאלו היום נתנו:
 (ג) ומשה עלה - ביום השני. וכל עליותיו בהשכמה היו, שנאמר (שמות לד ד) וישכם משה בבקר: ואשא אתכם - זה יום שבאו ישראל לרעמסס, שהיו ישראל מפוזרים בכל ארץ גושן, ולשעה קלה כשבאו ליסע ולצאת נקבצו כלם לרעמסס. ואונקלוס תרגם ואשא, ונטלית יתכון, כמו ואסיע אתכם, תיקן את הדבר דרך כבוד למעלה:
 (ח) וישב משה את דברי העם וגו' - ביום המחרת, שהוא יום שלישי, שהרי בהשכמה עלה. וכי צריך היה משה להשיב, אלא בא הכתוב ללמדך דרך ארץ ממה שלא אמר, הואיל ויודע מי ששלחני, איני צריך להשיב: ויגד משה וגו' - ביום המחרת שהוא רביעי לחודש: את דברי העם וגו' - תשובה על דבר זה שמעתי מהם שרצונם לשמוע ממך אינו דומה השומע מפי השליח לשומע מפי המלך, רצוננו לראות את מלכנו:
 (י) ויאמר ה' אל משה - אם כן, שמזקיין לדבר עמם, לך אל העם: וקדשתם - וזימנתם, שיכינו עצמם היום ומחר:
 (יא) והיו נכנים - מובדלים מאשה: ליום השלישי - שהוא ששה בחדש. ובחמישי בנה משה את המזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה, כל הענין האמור בפרשת ואלה המשפטים, (שמות כד ד) ואין מוקדם ומאוחר בתורה:
 (טו) היו נכנים לשלשת ימים - לסוף שלושה ימים, הוא יום רביעי שהוסיף משה יום אחד מדעתו, כדברי רבי יוסי, ולדברי האומר בששה בחדש ניתנו עשרת הדברות לא הוסיף משה כלום. לשלשת ימים, כמו (פסוק יא) ליום השלישי:

10) שמות פרק כ פסוקים יט - כא, פרק כא פסוק א

(יט) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה פֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם: (כ) לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם: (כא) מִזְבַּח אֲדָמָה תַעֲשֶׂה לִּי וְזִבְחֹתַי עָלָיו אֶת עֲלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלֹמֶיךָ אֶת צֹאנֶיךָ וְאֶת בְּקָרְךָ בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבְרַכְתֶּיךָ: (כב) וְאִם מִזְבַּח אֲבָנִים תַעֲשֶׂה לִּי לֹא תִבְנֶה אֶתְהֶן גְּזִית כִּי תִרְבֵּד הַנֶּפֶת עָלֶיהָ וְתַחֲלִלָהּ: (כג) וְלֹא תַעֲלֶה כְּמַעֲלַת עַל מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא תִגְלֶה עֲרוֹתְךָ עָלָיו: פ
 (א) וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִׂים לִפְנֵיהֶם:

11) שמות פרק כד

(א) וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר עֲלֶה אֶל ה' אַתָּה וְאַהֲרֹן נָדָב וְאָבִיהוּא וְשִׁבְעֵים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֵק:
 (ב) וַנִּגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל ה' וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ: (ג) וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֶת כָּל דְּבָרֵי ה' וְאֶת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעֲזֵב כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה: (ד) וַיִּכְתַּב מֹשֶׁה אֶת כָּל דְּבָרֵי ה' וַיִּשְׁכַּם בְּבִקְרָו וַיִּבְנֶה מִזְבַּח תַּחַת הַהָר וַשְׁתִּים עֶשְׂרֵה מִצְבֵּה לְשָׁנִים עֶשֶׂר שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל: (ה) וַיִּשְׁלַח אֶת נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּזְבְּחוּ וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים לַה' פָּרִים: (ו) וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיִּשֶׂם בְּאֵגָנֹת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ: (ז) וַיִּקַּח סֹפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע: (ח) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיִּזְרַק עַל הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דָם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת ה' עִמָּכֶם עַל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: (ט) וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וְאָבִיהוּא וְשִׁבְעֵים מִזְקְנֵי יִשְׂרָאֵל: (י) וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַתַּחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֶׂה לְבַנְת הַסַּפִּיר וְכַעֲצֵם הַשָּׁמַיִם לְטֹהַר: (יא) וְאֶל אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיִּחַזְזוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: ס

(יב) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עֲלֶה אֵלַי הַהָרָה וְהִיָּה שִׁם וְאֶתְנֶה לְךָ אֶת לַחַת הָאֲבָן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם:
 (יג) וַיִּקַּם מֹשֶׁה וַיְהוֹשֶׁע מִשְׁרָתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל הַר הָאֱלֹהִים: (יד) וְאֶל הַזְּקֵנִים אָמַר שִׁבּוּ לָנוּ בְּזֶה עַד אֲשֶׁר נִשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחֹרֵי עִמָּכֶם מִי בַעַל דְּבָרִים יִגָּשׁ אֲלֵהֶם: (טו) וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל הַהָר וַיִּכַּס הָעָנָן אֶת הַהָר: (טז) וַיִּשְׁפֹּן כְּבוֹד ה' עַל הַר סִינַי וַיִּכְסְהוּ הָעָנָן שֵׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מֵתוֹךְ הָעָנָן:

(יז) ומראַה פֿבוֹד ה' פֿאַש אַכְלֵת פֿראַש הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: (יח) וַיָּבֵא מֹשֶׁה פְּתוּךְ הָעֵנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה: פ

12) רש"י שמות פרק כד

(א) ואל משה אמר עלה - פרשה זו נאמרה קודם עשרת הדברות, ובארבעה בסיון נאמר לו עלה:
 (ג) ויבא משה ויספר לעם - בו ביום: את כל דברי ה' - מצות פרישה והגבלה: ואת כל המשפטים - שבע מצות שנצטוו בני נח. ושבת וכבוד אב ואם ופרה אדומה ודינין שניתנו להם במרה:
 (ד) ויכתב משה - מבראשית ועד מתן תורה, וכתב מצות שנצטוו במרה: וישכם בבקר - בחמשה בסיון:
 (ז) ספר הברית - מבראשית ועד מתן תורה ומצות שנצטוו במרה:
 (יב) ויאמר ה' אל משה - לאחר מתן תורה: עלה אלי ההרה והיה שם - ארבעים יום:
 (טז) ויכסהו הענן - רבותינו חולקין בדבר. יש מהם אומרים אלו ששה ימים שמראש חודש עד עצרת יום מתן תורה: ויכסהו הענן - להר: ויקרא אל משה ביום השביעי - לומר עשרת הדברות, ומשה וכל בני ישראל עומדים, אלא שחלק הכתוב כבוד למשה, ויש אומרים ויכסהו הענן למשה ששה ימים לאחר עשרת הדברות, והם היו בתחלת ארבעים יום שעלה משה לקבל הלוחות, ולמדך, שכל הנכנס למחנה שכינה טעון פרישה ששה ימים:

13) רמב"ן שמות פרק כד פסוק א

ואל משה אמר וגו' - פרשה זו קודם עשרת הדברות בארבעה בסיון נאמרה לו, לשון רש"י. ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה והיה שם, לאחר מתן תורה נאמר לו כן. גם אלו דבריו ז"ל. ואין הפרשיות באות כסדרן ולא כמשמען כלל. ועוד כתיב (להלן בפסוק ג) ויבא משה ויספר לעם את כל דברי ה' ואת כל המשפטים, שהם המשפטים האלה הכתובים למעלה, שאמר בהם (לעיל כא א) ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, כי איננו נכון שיהיה על המשפטים שנצטוו בני נח ושנאמרו להם במרה שכבר שמעו וידעו אותם. ולא יאמר "ויספר" אלא בחדשות אשר יגיד: וכבר היטיב לראות ר"א שפירש הענין כסדרו, ואמר כי עד הנה (מלעיל כ כב עד כג לג) ספר הברית. והנה הפרשיות כלן באות כהוגן, כי אחר מתן תורה מיד בו ביום אמר השם אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם (לעיל כ ט), והתחיל לחזור ולהזהיר על ע"ז לא תעשון אתי (שם כ כ), וצוה אותו ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם, וכל המצות הבאות אחרי כן, והשלים באזהרת הע"ז שימצאו בארץ ובעובדיה (לעיל כג לב לג) ואמר לו אחרי צוותך זה להם, עלה אל ה' אתה ואהרן. והזכירה הפרשה כי משה עשה כמצות ה', ובא אל המחנה ויספר לעם את כל דברי ה' (פסוק ג) כאשר צוה אותו כה תאמר אל בני ישראל וגו' (לעיל כ ט), ואת כל המשפטים כאשר צוהו ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם (לעיל כא א), וקבלו הכל בשמחה ואמרו כל אשר דבר ה' נעשה. והטעם, כל הדברים האלה אשר דבר לך השם נעשה, כי מאמינים אנחנו בדבריך, כמו שספר במשנה תורה (דברים ה כד) ואת תדבר אלינו את כל אשר ידבר ה' אליהנו אליך ושמענו ועשינו. ואז כתבם משה (פסוק ד): והנה משה כתב ביום ההוא בספר כל מה שנצטווה, חקים ומשפטים ותורות, והשכים בבקר ממחרת היום ההוא לכרות להם ברית על הכל, ובנה המזבח (פסוק ד), וזבח הזבחים (פסוק ה), ונתן חצי הדם על מזבח ה' וחצי הדם שם באגנות (פסוק ו), ולקח הספר שכתב מאמש וקראו באזניהם, וקבלו עליהם עוד לבא בברית עמו, ואמרו (פסוק ז) כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע אליך, מכל אשר תצוה מאתו ית'. ואז זרק עליהם חצי הדם (פסוק ח), כי זאת אות הברית לבא השנים בחלקים שוים. ואחרי שהשלים מעשיו עמהם הוצרך למלאת דבר ה', שאמר לו ה' עלה אתה ואהרן וגו'. וזהו שאמר (בפסוק ט) ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא וגו'. ועשה עוד מה שצווה (בפסוק ב) ונגש לבדו אל ה', והוא שאמר (בפסוק יח) ויבא משה בתוך הענן וגומר. והנה מעשה הברית ביום המחרת למתן תורה, ובו היתה העליה שעלה משה אל ההר (פסוק יג), וממנה נתעכב שם ארבעים יום. והוא שפירש הכתוב (פסוק טז) ויקרא אל משה ביום השביעי וגו', ונאמר (פסוק יח) ויבא משה בתוך הענן. וכל זה מתוקן ומבואר: וראיתי במכילתא (לעיל יט י) שנחלקו בדבר, יש שאמרו שהיה קודם מתן תורה בחמישי, ואמר להם הרי אתם קשורים תפוסים וענובים מחר באו וקבלו עליכם את כל המצות. ורבי יוסי בר' יהודה אמר בו ביום נעשו כל המעשים, כלומר בו ביום לאחר מתן תורה נעשו המעשים של סיפור העם וכתבת ספר הברית, הכל כמו שפירשנו. ולזה שומעין שאמר כהלכה:

וטעם ואל משה אמר - בעבור שהיו עד כאן המצות והמשפטים אל בני ישראל, אמר עתה שהיה זה המאמר אל משה שהיא מצוה שיעשנה הוא בעצמו, כי צוה אותו אחר שתשים לפניהם המצות והמשפטים ותכרות עמהם הברית עלה אתה אלי, ולכך עשה המצוה הראשונה בששי, והשכים בשביעי בבקר וכתב עליהם הברית, ואחרי כן עלה אל ההר הוא והנקראים, על הדרך אשר נצטוו:

(14) תלמוד בבלי מסכת שבת דף פו עמוד ב

תנו רבנן: בששי בחדש ניתנו עשרת הדברות לישראל. רבי יוסי אומר: בשבעה בו. אמר רבא: דכולי עלמא - בראש חודש אתו למדבר סיני, כתיב הכא ביום הזה באו מדבר סיני, וכתיב התם החדש הזה לכם ראש חדשים, מה להלן - ראש חודש, אף כאן - ראש חודש. ודכולי עלמא - בשבת ניתנה תורה לישראל, כתיב הכא זכור את יום השבת לקדשו, וכתיב התם ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה, מה להלן - בעצומו של יום, אף כאן - בעצומו של יום. כי פליגי - בקביעת דירחא; רבי יוסי סבר: בחד בשבא איקבע ירחא, ובחד בשבא לא אמר להו ולא מידי - משום חולשא דאורחא. בתרי בשבא אמר להו ואתם תהיו לי ממלכת כהנים,

(15) תלמוד בבלי מסכת שבת דף פז עמוד א

בתלתא אמר להו מצות הגבלה, בארבעה עבוד פרישה. ורבנן סברי: בתרי בשבא איקבע ירחא, בתרי בשבא לא אמר להו ולא מידי - משום חולשא דאורחא, בתלתא אמר להו ואתם תהיו לי. בארבעה אמר להו מצות הגבלה, בחמישה עבוד פרישה.

(16) תלמוד בבלי מסכת שבת דף פז עמוד א - עמוד ב

תא שמע: ששי - ששי בחדוש, ששי בשבת, קשיא לרבנן! - הא נמי רבי יוסי היא. ששי למאי? רבא אמר: לחנייתן. רב אחא בר יעקב אמר: למסען. וקמפילגי בשבת דמרה, דכתיב, כאשר צוך ה' אלהיך, ואמר רב יהודה אמר רב: כאשר צוך - במרה. מר סבר: אשבת איפקוד, אתחומין לא איפקוד. ומר סבר: אתחומין נמי איפקוד.

תא שמע: ניסן שבו יצאו ישראל ממצרים בארבעה עשר שחטו פסחיהם, ובחמישה עשר יצאו, ולערב לקו בכורות. לערב, סלקא דעתך? אלא: מבערב לקו בכורות. ואותו היום חמישי בשבת היה. מדחמיסר בניסן חמשה בשבת - ריש ירחא דאייר שבתא, וריש ירחא דסיון - חד בשבת, קשיא לרבנן! אמרי לך רבנן: אייר דההיא שתא - עבורי עברוה. תא שמע דלא עברוה: ניסן שבו יצאו ישראל ממצרים בארבעה עשר שחטו פסחיהם, בחמשה עשר יצאו, ולערב לקו בכורות. לערב סלקא דעתך? אלא אימא: מבערב לקו בכורות. ואותו היום חמישי בשבת היה, השלים ניסן, ואירע אייר להיות בשבת. חסר אייר, ואירע סיון להיות באחד בשבת, קשיא לרבנן! - הא מני רבי יוסי היא.

אמר רב פפא: תא שמע ויסעו מאלים ויבאו כל עדת בני ישראל וגו' בחמשה עשר יום לחדש השני ואותו היום שבת היה, דכתיב ובקר וראיתם את כבוד ה' וכתיב ששת ימים תלקטהו. ומדחמיסר באייר שבתא - ריש ירחא דסיון חד בשבת, קשיא לרבנן! - אמרי לך רבנן: אייר דההיא שתא עבורי עברוה.